

Iga-aastane jõuluime – õide puhkenud bugenvillea. Taim tunneb end edelasse avaneva köögiukse ees ülihästi. Kui vaja, võimaldab ratastega potialus teda sealt eemale sõidutada.

sas püsib õites umbes poolteist kuud. Kui osa õisi juba vaikselt pudeneb, siis teised veel aina puhkevad.

Praegu ulatub taim mulle rinnuni, koos potiga on tal kõrgust 125 cm. Bugenvillea on põõsasliaan, tema varred on päris tugevad ja nii püsib ta püsti täiesti omal jõul. Olen põiminud oksid ka üksteisest läbi. Aeg-ajalt tuleb põõsast aiakääridega veidi taltsutada, et ta väga laiutama ei hakkaks ega liiga kõrgele ei kasvaks. Aga kuna õide puhkevad just värsked kasvud otstest, siis alati ei raatsigi lõigata. Looduses võivad bugenvillea oksad kasvada kuni 12 m pikkuseks.

Mu bugenvillea on siiani tõesti hästi kasvanud, kuigi midagi erilist ma selleks teinud pole: vahetevahel väetan lillede kompleksväetisega, muljal lasen kastmise vahepeal pealt kuivaks tõmbuda. Eelmisel suvel panin ta prooviks aeda, kuid taim muutus tuule ja päikese käes õnnetuks ning lasi kõik lehed maha.

Pott bugenvilleaga asub köögis klaasist aiukse ees. Tundub, et talle seal meeldib. Suvel hakkab päike taimemele paistma alles pärast lõunat, aga talvel männimetsa tõttu tuppa kahjuks ei ulatugi. Kuid vaatamata sellele meie armas bugenvillea õitseb vapralt. Ja nii me naudimegi talve – suvi südames...

LIIVI LEPIK

Muruluua ja kaikaga lumises aias

Kui lund aina sajab ja sajab, ei saa aiaomanik toas rahus istuda: paks lumi, mis on küll taimedele parim külmakaitse, võib aias palju pahandust teha.

■ Suur kogus puudele ja põõsastele sadanud lund painutab oksid ning võib neid isegi murda. Eriti raske on sulalumi. Pärast suuremat lumesaadu raputage puud-põõsad lumest puhtaks. Hea abivahend on umbes meetri pikkune kaigas, millega saate koputada kõrgematele okstele ja tegutseda puust kaugemal, et mitte ise lumelaviini alla jääda.

■ Kohevat lund on kerge maha raputada, lõrtsina sadanud lumi aga külmudes justkui kleepub okste külge. Jäätunud lund on väga raske kätte saada. Ärge hakake seda okstelt maha rebima, külмага (alates -10°) on oksad haprad ja võivad murduda, koos lumega võib ära tulla ka palju okkaid ja pungi. Pange murdumisohus oksale hoopis tugi alla.

■ Eriti on ohus okaspuud, sest nende tihedale võrale on lumel hea koguneda. Kergemini murduvad männid ja kadakad, painduvate okstega jugapuud peavad kõige paremini vastu. Ka mõne tiheda lehtpõõsa võib lumi üsna maadligi suruda.

■ Okaspuuhekile kogunenud paks lumepadi võib selle laiali suruda ja kauni vormi alatiseks rikkuda. Kohevat lund on hea maha tõmmata mu-

ruluuaga. Raske lumi võib rikkuda ka tiheda magesõstra- ja tuhkpuuheki.

■ Kuna rohkem lund on ennustatud talve lõpuni, pole hilja siduda pehmema nõõri või paelaga kokku sammaja kasvukujuga kadaka, elupuu ja mägi-ebaküpressi sordid, et lumi ei saaks koguneda okstele ning neid välja koolutada. Puud oma endist vormi üldjuhul ei taasta. Siduge kokku ka ümmargused elupuusordid.

■ Väikestele puudele-põõsastele saab kaitseks peale panna suure puitkasti, tünni vm anuma.

■ Raske lumemüts võib laiaks vajutada ka pakase- või varjutuskangaga kaetud taimed, kui kanga all pole tugevat karkassi.

■ Kohev lumi trampige noorte viljapuude tüve ümber tihedaks, siis ei saa hiired selle all tegutseda ja puukoorega maiustada. Lund tasub tihendada ka ilupuude ümber, sest närilistele meeldib näksida veel kuldvihma, pärna jt. Kui tulekul on pakane, tooge mujalt puude alla lund külmakaitseks juurde.

■ Mõnel okaspuul, eriti kirjul kadakal, hakkavad tiheda lume alla maetuna kergesti arenema seenhaigused. Kraapige neilt lumi ära, et puu saaks õhku.

■ Jälgige kasvuhoonet, katusele kogunenud paksem lumekiht võib klaasi sisse vajutada või karkassi kokku muljuda. Lund on hea alla tõmmata laia rehaga.

KAJA KURG
INGMAR MUUSIKUS

